

*Tämä tarina on omistettu kaikille niille ihmisille, joiden nimeä olen käyttänyt ilman lupaa.
Sori, mä tein sen taas*

Lintu putos puusta

Ville Lähde

Subject:

Psykoryhmä toiminnassa

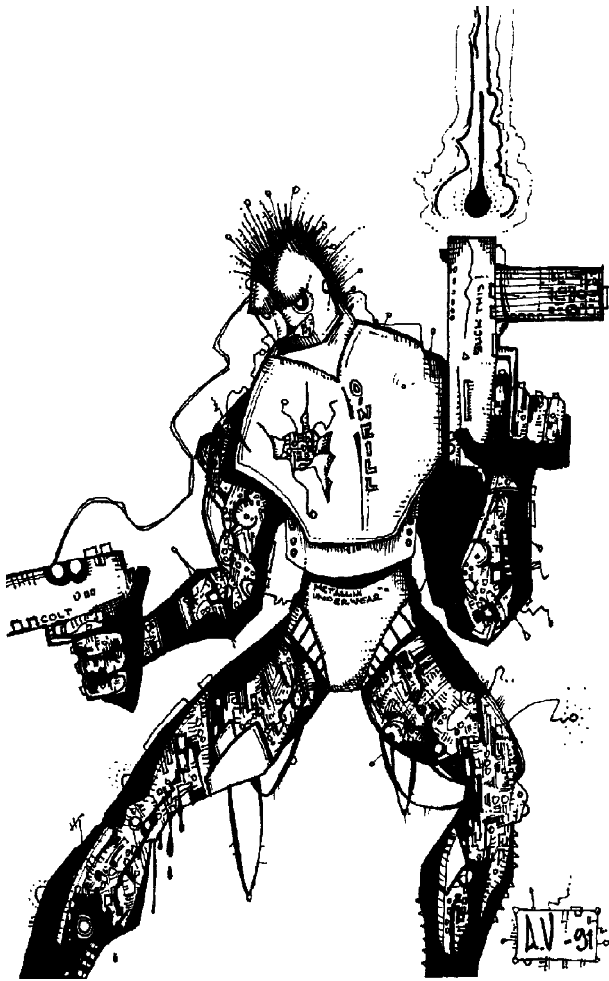
27. 3. 2039 HelPol

(TransOrbital)

Eilisiltana keskustan psykoryhmä osoitti jälleen kerran tehokkuutensa, kun raskaasti aseistautunut kyberpsyko hyökkäsi underground-henkiseen kapakkaan. Poliisien tehokkaan toiminnan ansiosta hänet taltutettiin lyhyen tulitaistelun jälkeen. Ryhmänjohtaja kuvaili iskua taitavasti suoritetuksi ja verettömäksi.

Koko juttu alkoi oikeestaan silloin, kun mä olin NääsPolissa heittämässä keikkaa. Se oli vielä sitä aikaa, kun pirkkalalaiset istu lillä vetämässä Smässiä ja ramot soi. Mulla oli aina keikka vetämässä, eikä koskaan ollu tylsää. Porukat ei kyllästyny siihen vitsiin, kun mä soitin "Somebody put something in my drink" ja viskasin tölkin pyynikkiä seinään. Se oli hyvää jengiä. Mut sitten Paladinit veti Pirkkalan kiinni, ja kaikki tuli lille roikkumaan Reunalla ja kiskoon dorffia. Mä kypsyin ihan totaalisesti, myin kämpän parista eurosta, otin skittani mukaan ja ostin tiketin HelPoliin. Sitä kuvitteli, että niin isosta mestasta löytyisi mullekin hommia, mutta mä olin ainakin kakskytä vuotta myöhässä. Ramopoppi ei oikein kolahtanu hesalaisiin. Rahatilanne alkoi näyttää jokseenkin huonolta, ja lopulta mä päädyin yhteen kermaperseitten mestaan soittaaan hitti-piisejä livenä. Saihan siitä rahaa sertiin

ja ruumisarkkuun, mutta pahinta oli se, että mä tunsin itteni tosi halvaksi. Smässiä mä en sentään alkanut vetää sen jälkeen kun mä näin mitä se teki stadissa. NääsPolissa siihen ei jää niin helposti koukkuun ja sitä paitti se maistuu paljon paremmalle. Suurimman osan ajasta mä hengailin naturoitten kanssa ja näppäilin vanhoja hippibiisejä, joiden nuotit ne oli käärynnyt ties mistä. Oli mulla pilvi-kausikin, mutta sitten naturat kuoli yksitellen pois ja toimitukset lakkas. Jossain välissä ne cover-hommat sitten alko kypsyttään. Mä karistin syntkokan pölyt lahkeistani ja painuin kartsalle. Sitten mulle tuli tosi onnenpotku. Joku häiskä kerto pitävänsä pystyssä sräppäreitten undergroundluolaa vanhassa Kumpulassa. Palkka ei ollu huimaava, mutta pitkästä aikaa mä sain soittaa mitä mä halusin. Yks psykojätkä, joka oli siellä pokena, kerto että musalla ei ollu väliä kun koko jengi oli muutenkin täys sillisalaatti. Ja parasta siellä oli se, että niillä oli omaa juomaa eikä mitään kadun lokasmässiä. Mä soittelin punkkia ja hippikamaa, ja aina joku jmmas mun tahdissa. Hiljalleen mulle rupes kerääntyyn hynääkin, ja mä vuokrasin ittelleni luukun. Kumpulassa mä sain kamuja pitkästä aikaa. Siellä oli yks proffa (sillä oli ihan oikeat paperitkin) ja sen naturasisko, ja tietty se survivalistipoke. HelPol alkoi hiljalleen tuntuun kodilta, ja se on aika hyvin sanottu siitä läävästä. Mä törmäsin siihen inputtiin sinä iltana kun mä uskalsin ekan kerran soittaa ramopoppia. KyberPoikien "NääsPolin Yöt" uppos sräppäreihin ihan kivasti, ja sen jälkeen

siellä rupes soimaan mun omat biisit. Ette usko miltä tuntu, kun mä sain tosi pitkäs-tä aikaa näppäillä vanhan hitin "Inputti, hypätään koskeen". Ensin mun täyty tietty kertoo vähän Tammerkosteesta, et ne olis ymmärtäny herjan. Muutama vuosi sitten Vihertukan porukat posautti KemiraCON tehtaon yläjuoksulla, ja sen jälkeen jokeen ei oo voinu mennä edes sammakkopuvulla. Oli kiva fiilis, kun mulle taputettiin Sen Oikeen musan jäl-keen. Mä dyykkasin tiskille, nappasin purkin smässiä ja kattelin seuraavaa bändiä

-Hei zuba, ootsä vetäny jotain vai ootsä muuten vaan jäljessä ajasta?

Siinä se sit oli. Inputiks se oli ihan nätti, ja ainakin se oli tosi outo. Se oli kusopää ja ensi silmäykseltä ainakin sen vasen käsi oli kromia. Se oli vetäny StimKofia niin paljon että se tärise tosi pahasti (väitti nääs ettei yks annos ker-

ralla tehonnu siihen). Mutta sen fleda! Ihan kun sen pään päällä olis istunu lintu, joka just oli lähdössä liittäään. Tietsä, semmonen lilanvärinen haukka tai mikä se sitten olikaan. Kun se vielä päälle kyyläs mua niillä silmillään niin mä olin ihan pihalla.

-Hei Feeniks, sen piirit meni tiltiin! Herää, daiju.

Mun pöytään se sitten istu kaverinsa kanssa. Se toinen oli varmaan kelannu jotain vanhoja supersankarijuttuja ja vetäny ittensä tosi Reunalle. Se olis voinu seistä tulipalossa ja just olis voinu erottaa inputin ääri viivat (takuulla siistein Syntiho minkä mä oon nähny). Se lintupää heilutti kromikättään mun naaman edes-sä ja esitteli ittensä.

-Maa kutsuu Orbitsvilleä, kuuluuko kuuntelen? Moi, mä oon Lintu.

-Siltä näyttää. Mun nimi oli ainakin Nääsissä Vihree. Kuinni jäljessä ajasta?

-Älä vaan sano et Korpimaassa kuun-nellaan vielä tollasta.

Niin mä sitten törmäsin Lintuihin. Sräppäreistä ne oli varmasti jos ei pimeimmät niin ainakin pervoimmat. Joka tapauksessa niitten kanssa oli nastempaa kuin pitkään aikaan. Me heitettiin hetulaa koko ilta ja smässi alko taas maistuu hyvältä. Loppuillasta just kun mä olin hakemassa uutta tölkkiä Lin-tu tuli ja taputti mua selkään.

-Hei jäbä, mikä tahra sulla on seläs-sä?

-Se oli joskus ennen kahtadonaa rauhanmerkki. Ei sitä kukaan kuiten-kaan muista.

-Rauhan! Et sä tosissaan usko siihen.

-Uskon baby, vai ootsa nähny ennen jannua jolla ei oo mitään asetta eikä mi-tään kromia. Tää vihree fledakin on vaan väriä.

-Voi jumalauta...annas kun äiti an-taa hyvänyönsuukon.

Kai mä missasin aika kovan stögön, mutta mulla vähäsen kiehahti. Mä nappasin skittani, katkasin deejiin piuhat ja rupesin soittaaan. Jengi vilkaisi mua kevyellä ilmeellä kun kajareista rupes tuleen Lennonin kamaa. Kai mua vitutti se, että Lintu oli niin pirun oikeessa, mutta mä vedin Imaginen ja lähdin siitä luukusta ovet paukkuen. Himassa mä kaivoin pakin smässiä ja sammuin ilmapatjalle.

Kumpulassa mä en sitten käynyt-kään pitkään aikaan. Nyt jälkeinpäin se vituttaa aika raskaasti. Kai Lintu pisti mun pään aika sekasin. Jossain vaiheessa mä sitten nielin ylpeyteni ja käppäilin skittan kanssa siihen luolaan. Kuviot oli ehtiny muuttua aika rankasti edellisestä kerrasta, kun sräppäreitten kingi oli palannu sotatoimialueilta parin uuden kyberosan ja parran kanssa. Lintua ei näkyny missään. Mä rupesin soittaaan ja kirosin itteeni. Siitä olikin aikaa, kun mä viimeksi olin sekottanu pääni johonkin inputtiin. Ramopoppi maistu puulta ja mä rupesin niinku omana sisäpiiriherjana soittaaan Imaginea. Jossain tokan säkeistön kohdalla Linnut dyykkas lattialle jammaamaan. Okei, tunnustetaan että mun pumppu löi pari ylikierrosta kun mä näin sen haukkapään. Vähän liian myöhään vaan. Kukaan ei tiedä miten se psyko oli päässy sisään. Kai poke oli käymässä kusella tai jotain, mutta yhtäkkiä se peltipää nakkas kengurupistoolinsa ja ahmarit esiin ja rupes telottaan porukkaa. Jengi dyykkas tietty maihin, ja pari särppäriä sai luodin päähänsä kun ne sohi splattereillaan. Pian kestat ryntäs sisään ja viivas sen. Traumata nappas haavottuneet kytät spinnereihin ja lähti litoon. Siinä vaiheessa mä huomasin Linnun maassa. Yks kuti oli menny sen mahasta läpi ja yksi oli kiskassu kromikäden oikkariin. Vitun traumat ei ollu viittiny ottaa sitä mukaansa. Kytät vaan merkitti sen viivatuks ja lähti helvettiin. Siinä se makas mun sylissä ja tärisi kromikäden shokeista.

-Mitä tahraselkä? Älä pilaa meikkiäs.

Okei, okei. Mä itkin.

-Pysy tommosena, hippi. Älä ikinä osta tykkiä...tai älä ainakaan ammu lintuja.

Niin että älkää tulko puhuun mulle paskaa uusista kromikamoistanne tai vittuileen mun ajatuksista. Ei se psyko tai ne traumat Lintua viivannu, te sen teitte. Te vaan tsiigaatte töllötintä ja vedätte kamaa ja toivotte, että maailma pysyis poissa siihen asti kun te itte vedätte viivat. Kyllä mä tiedän että joku päivä joku psyko ampuu mut kahtia rynkyllään, mutta siihen asti mä soitan. Ja mä sanon teille että Lintu ei tippunu turhaan.

Lintu putos puusta

sanat: "Vihree"

Arvaa vaan onko mukavaa kun ne puhuu teknopaskaa ja prätkiänsä jakittaa?

Arvaa vaan josko vituttaa kun korpit linkkaa asettaan ja boostereita sammuttaa?

Kermaperseet lapsiaan stögöillee ja uutta dorffiannosta vetäisee
Viidakko ei lintuja tarvitse
Pukumiehet ei taivaalle tsiigaile

HelPolista kuuhun jengi vittuuntuu
Kuka enää kaipaa lintuja?

Älä vedä uutta annosta

Unohda se simstim ja kato kun se viivataan

Vitut sua se yhtään kiinnostaa
Kun lintu puusta putoaa.

** LOG OUT **